Просить матуся Миколу:
— Синку, внеси мені дров!..—
Ледар скривився і про школу
Мамі нагадує знов:

— В мене уроків багато,
Сила задач і письма...—
З п'ятого поверху мати
Йде до сарая сама.

Дров узяла вона в'язку,
Йде, спочива що ні крок:
Робить синочкові ласку,
Хай тільки вчиться синок.

Вийшла, звалила додолу
В'язку важкеньку сама.
Зве на хвилинку Миколу —
Дома Миколи... нема.

Раз погукала і вдруге.
Де він? І стала на мить.
"Певно подався до друга,
Вдвох щоб задачі робить".

Зовсім не так! Бо Микола
Вже верховодив у грі:
Бив з хлопчаками футбола
В третім сусіднім дворі.

Вже як стемніло — з'явився:
— Їсти давайте мені!
Сильно я,— каже,— стомився,
Дуже задачі трудні.

...Ранок. Іде він у школу
Й жде випадкових "удач".
Вчитель питає Миколу:
— Чом не зробив ти задач?

Чом не зробив, я питаю...—
Встав брехунець, пробасив: —
Я не зробив, бо з сараю
Дрова для мами носив.

Діти, чекає Миколу
Дуже поганий кінець.
Тож не робіть ви ніколи
Так, як оцей брехунець.